

vi skulde oprette en ny Repræsentation for Sindsfygeanstalterne. Det synes mig dog at være en temmelig storartet Foranstaltning at oprette en ny Repræsentation mellem Regjering og Rigsdag paa den ene Side og Kommunalbestyrelserne paa den anden Side, og at lade denne nye Repræsentation saa regjere alene for disse Gale. Det er dog at drive det noget vidt. Nei, det er sikkert nok inkonsekvent at have en saadan Administration af Sindsfygeanstalterne, som vi have nu, nemlig en for Kjøbenhavns Kommune, og udenfor Kjøbenhavn dels en for Østifterne, og dels en for Nørrejylland, og endelig for det Tredie en for Nørrejylland og Østifterne under Et med Undtagelse af Kjøbenhavn. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds vil nu komme til et nyt Stadium, idet det ærede Medlem siger, at han vil følge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Vi komme da til den eiendommelige nye Deling, at vi ved Siden af alt det, vi have, faae særlig i Middelfart en 4de Rubrik, nemlig en Statsanstalt (Afbrydelse). Det er ganske vist, at saaledes begynder det, men hvor det ender, veed det ærede Medlem ikke. Vi vide jo Alle her i Landet Noget om, hvor vi begynde, men naar vi faae Ende paa disse Ting, er meget usikkert. Det er mig ikke klart, hvad disse lange Udviklinger egentlig skulle føre til, thi at de ærede Herrer ikke kunne være i Stand til at faae dette Thing med dem, er jeg overbevist om, at de selv ville være de Første til at indse. Et Standpunkt, som dette Thing har hævdet i en lang Række af Aar, som er blevet godkjendt af Finantsudvalget i sin Helhed med Undtagelse af et enkelt Medlem (Scharling), og som nu langt om længe har faaet Regjeringens Tilslutning, vil man ikke saa let komme bort fra. — Jeg kan forstaa det Standpunkt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) indtager, det er et overordentlig rent og klart Standpunkt, det er et Standpunkt, som har Noget ved sig, der tiltaler den simple og jævne menneskelige Forstand. Det ærede Medlem siger: Lad os give Kjøbenhavn det Dobbelt af det, som Regjeringen foreslaar, det kan ikke siges at være for meget til Kjøbenhavn, det Dobbelt af hvad Regjeringen har foreslaaet og Finantsudvalget gaaet ind paa. Det kan jeg forstaa. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem har Øst til at vise sig som en Velgjører mod den Stad, i hvilken han lever, og som han skylder sit Mandat, og jeg kan forstaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har sagt, at han vil stemme derfor, og at ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de

Valgkreds vil stemme for Forslaget, jeg kan forstaa, at alle de 9 Kjøbenhavnske Medlemmer ville stemme for dette Forslag. Hvorfor skulde de ikke det? Hvorfor lade et enkelt Medlem være velgjørende mod Byen, naar de for den samme Pris kunne være det alle sammen? Jeg finder det ganske naturligt og billigt baade i den Forstand, at de ærede Medlemmer ikke ruinere sig selv dermed, og ogsaa i den Forstand, at de ikke ruinere Statskassen; det skulle vi Andre nok sørge for, at de ikke komme til. Nei, dette Forslag er et fuldstændig uretferdigt Forslag, et aldeles forkasteligt Forslag. Det er et Forslag, som ingenlunde gennemfører Ligheden mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, men som vil forfordele det øvrige Land i en ganske oprørende Grad lige overfor Kjøbenhavn. Det er Noget, vi ikke ville gaa med til. Det er en Maalestok, som der ikke er anført en eneste virkelig Grund for, aldeles ikke. Det ærede Medlem siger, at Kjøbenhavn forholdsvis har flere Patienter end det øvrige Land, og det er meget sandt. Og det ærede Medlem siger, at det er Noget, som man maa rose Kjøbenhavn for, det er et humant Standpunkt. Vel, det siger jeg ogsaa, det er et smukt og humant Standpunkt. Men lad os ikke fordunkle Skjønheden derved ved at forlange, at det øvrige Land skal betale det. Hver Ting for sig. Alt det Væde for sig, og Betalingen for sig. Naar Kjøbenhavn vil vise sig mere fremstreden end det øvrige Land, saa lad dem selv bløde derfor, og lad os ikke forlange, at det øvrige Land skal betale det. Naar Kjøbenhavn faar i samme Forhold, som det øvrige Land faar, saa har det faaet Alt, hvad det kan forlange, og kan ikke med Willighed fordrø noget som helst Mere. Det forekommer mig, at Kjøbenhavn allerede vil have faaet Alt, hvad det kan forlange, naar det simpelt hen har faaet Valget mellem at stilles som det øvrige Land eller at blive, som det nu er. Det tror jeg, man vil have fundet i og for sig ganske retferdigt; men naar Kjøbenhavn træffer sit Valg og siger: Vi ville have det som nu, vi ere lige interesserede i humane og andre ædle Motiver, og denne Virksomhed beholde vi, og vi saa sige: Saa skulle I saa 83,000 Kr. aarlig forærede, saa kan Kjøbenhavn sandelig ikke forlange Mere. Det er Noget, vi ikke helt bør overse, at naar vi tale om alle disse Fordelinger mellem By og Land, er det ren Abstraktion og Theori. Det, der i Virkeligheden sker, er, at Kjøbenhavn i Sammenligning med den Tilstand, som nu er, for Fremtiden vil faae udbetalt rent og klart 83,000 Kr. om Aaret, som den ikke har haft Spor af Forventning om, ikke